

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum IX. A Nobis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

dicialibus non tam notorum crimen, quam fama oritur contra aliquem, qua tamen non sufficit ad condemnandum.

5. Subinde tamen indicenda purgatio Canonica, stante tali ex fama presumptione.

1. Notandum primò: crimen publicum interdum accipitur pro eo, de quo quis publicè infamatus est, & tunc minus est, quàm notorium, nam notorium dicitur, quod ex evidentia facti publicè notum est, ita, ut nulla tergiversatione celari possit.

2. Notandum secundò, licet crimen fornicationis aut adulterij quadam ratione occultum censeretur possit, tamen ex propinquis, & vehementibus indicijs ac conjecturis ita notorium fieri potest evidentia rei, ut nulla excusatione celari queat. Consentiant ea, quæ docui in c. præterea 27. de testib. & c. litteris 12. de presumptionibus. & videri potest Gl. hic v. ex evidentia.

3. Notandum tertio, si crimen notorium sit, evidentia facti permanentis, tum nullo existente accusatore aut teste, aliave probatione accepta, de crimine reus condemnari potest. Consentit c. super eo 3. de testibus cogendis. Ubi dicitur, si factum sit notorium, non eget testium testimonijs declarari, cum talia probationem, vel ordinem judicarium non requirant. Nota tamen, quod dixi, probationem criminis necessariam non esse: si enim reus negat, crimen notorium esse, tum, nisi ejus negatio manifestè sit frivola, & irritoria, testes producendi sunt, qui de notorio testentur, sicuti declaravi c. precedenti vtr. 2.

4. Notandum quartò, testimonia seu dicta extrajudicialia in populo, ex quibus, si crimen notorium non sit, duntaxat fama oritur, non sufficiunt ad condemnandum reum, sed ex ejusmodi testimonijs seu dictis in publico, & uno verbo, ex fama moveri potest Judex, ut de crimine inquiret; & multò magis, ut accusatorem etiam

adversus Clericum admittat, ad querelam & testes producendos, qui de ipso etiam crimine commissio testentur, & sic intelligi debet, quod ind. 3. §. item Divus. ff. de testibus dicitur, testibus, non testimonijs credendum esse, id est, non voci vagæ, seu abstractæ in populo, sed ipsis testibus productis, & legitime examinatis ac deponentibus in judicio.

Notandum quintò, si suspicio vel præsumptio criminis sit adversus Clericum, juncta cum populi scandalo, cum tamen crimen sufficienter non probetur, indicenda est suspecto purgatio Canonica. Ita Gl. finalis hic & sumitur ex c. presbyter. 5. juncta Gl. v. Insjurandum causa 2. q. 5.

CAPITULUM IX.

A Nobis.

PARAPHRASIS.

Episcopus tolerare non debet, ut mulieres cum Clericis habitent, ijs personis exceptis, in quibus naturale fœdus nihil sævi criminis suspicari permittit.

Notandum. Inter personas valde conjunctas non debet esse suspicio de incestuosa carnis copula, quippe, à qua natura ipsa abhorret. De hoc dictum in c. Cum in juventute. 15. not. 2. de presumptionib. Intelligitur verò id ordinariè, & per se loquendo; interdum enim tales circumstantiæ, & indicia adesse possunt, ut suspicioni, aut præsumptioni locus sit, juxta c. 1. hoc tit.

CAPITULUM Vltimum.

Qualitum.

PARAPHRASIS.

De Clericis in fornicationis peccato persistentibus dubitatum fuit, utrùm divini eorum officijs fideles interesse debeant, necne. Ad hoc Gregorius IX. ita respondet, tamen si Clericus quilibet consistens in mortali peccato suspensus sit quoad se ipsum, non tamen propterea sit delectus